

Albumul cu amintiri

Așa cum s-a putut constata în cei 26 de ani ai "Actualității Muzicale" și îndeosebi în cele peste 170 de numere ale seriei noi, în format de revistă color, pe lângă cronici, comentarii, recenzii, relatări diverse ne-am străduit să vă oferim și o "istorie ilustrată" a muzicii ușoare românești. Pe cât posibil încercăm să aducem în fața cititorului de azi nume care au făcut pe vremuri gloria genului (anticipând, avem în pregătire o rememorare a carierei muzicianului nonconformist Sergiu Malagamba, personaj incredibil al anilor '50),

pentru că din păcate nu avem încă o carte care să adune la un loc toate momentele speciale ale muzicii ușoare românești. Sigur, de-a lungul timpului au fost câteva asemenea încercări (George Sbârcea, Edmond Deda, Mircea M. Ștefănescu, între alții), s-au publicat și destul de multe volume biografice consacrate compozitorilor și interpreților de frunte, dar de mai mare interes pentru publicul larg, îndeosebi pentru cel tânăr (care nici nu știe cum arătau unii din corifeii genului!), sunt grupajele ilustrate. În spațiul de față ne întorcem în timp în anii când pe Șos. Ștefan cel Mare, peste drum de stadionul Dinamo, ființa Teatrul "Ion Vasilescu", în spațiul unde anterior fusese cinematograful "1 Mai". Chiar dacă avea și secție de Proză, gloria i-a adus-o Revista. Compozitorul și pianistul Edmond Deda a avut aici câteva concerte-lecție, am spune, educative, în care făcea trecerea de la Bach și Beethoven la muzica ușoară modernă. Orchestra era dirijată de compozitorul Valențiu Grigorescu (lansat ca trompetist sub cupola Circului!), iar trupa de soliști era una cu adevărat excepțională, efectiv nr. 1 între instituțiile de profil din țară: Cornel Constantiniu, Doina Spătaru, Petre Geambașu, Dorin Anastasiu, Lucky Marinescu, Ion Ulmeanu, Norina Alexiu, Rodica Paliu, nemaivorbind că ani buni au fost

angajați aici Dorina Drăghici și soțul ei, Nicu Stoescu, nume de rezonanță. Când s-a "sistemizat" șoseaua (ce prostie, să dărâmi un teatru ca să ridici un bloc anost!), un timp activitatea s-a mutat în Piața Lahovary (actualul Teatru "Țândărică"), după care cineva s-a gândit că e cazul ca teatrul să devină "ilfovean" și a fost mutat la Giurgiu, unde încet-încet gloria-i de altădată s-a stins, puțini fiind artiștii care să accepte trambalarea zilnică la 50 de km. (detalii edificatoare pot fi găsite în cartea autobiografică a lui Cornel Constantiniu, "Zăpezile copilăriei"). Dar legăturile strânse de prietenie și colaborările au continuat: Petre Geambașu și-a alcătuit orchestra "Star 2000", cu care a colindat Europa, cu Doina Spătaru solistă permanentă. Însă pentru anumite contracte el a apelat și la Margareta Pâslaru, Cornel Constantiniu (căruia i-a făcut un mare bine, pentru că acesta avea probleme cu viza pentru Occident, fratele său geamăn Mircea fiind fugit în Africa de Sud), Stela Enache, Olimpia Panciu, Acvilina Severin. Și, ceea ce este admirabil, ei continuă să se întâlnească și înafara scenei. Într-o fotografie este surprins un moment de la o sărbătorire ce a avut loc la Ștrandul Tei: împreună cu o parte a formației sale, Petre Geambașu este aici alături de Doina Spătaru, Cornel Constantiniu, Olimpia Panciu, Mălina Olinescu. Geambașu, care de altfel ne-a trimis fotografiile, îi păstrează o caldă amiciție lui Constantiniu, amândoi fiind cunoscuți pentru umorul lor, așa încât l-a invitat pe acesta, împreună cu Doina Spătaru, în biroul din actuala sa locuință, situată în comuna Săftica. Ce minunate imagini de arhivă, ce dovezi tulburătoare de

prietenie adevărată, dincolo de timp și de problemele fiecăruia! "Albumul de amintiri" al publicației noastre așteaptă și alte asemenea file ilustrate de istorie, cu care să edificăm în timp o mică enciclopedie, un "Larousse" emoționant și nostalgic...

Suzana LEPȘE